

Het Pajotterke

Nieuws uit onze kring

- Proficiat aan André Debusscher die lid van verdienste geworden is bij KBVB.
Hij is trouwens het enige verdienstelijk lid dit seizoen uit onze kring.
- Jozef Tielemans is opnieuw out na een schouder operatie. Wij wensen Jefke een spoedig herstel toe.
- Datum om zeker niet te vergeten: einde-seizoen-entente op 28 mei 2010!!!

Uitslag actualiteitenkwis januari 2010

1. Jean-Pierre Wauters, 2. Albert Demunter, 3. Ronald Speltens, proficiat.

Uitnodiging

Op **vrijdag 19 maart 2010 om 20.00u** vindt onze vergadering van de maand maart plaats. Wat staat er op de agenda?

1. Opening van de voorzitter
2. Mededelingen van de PSC Brabant
3. reglementenquiz
4. actualiteitenquiz
5. gastspreker van de avond : Bert De Bruyn (Sportfunctionaris Liedekerke)
6. allerlei

We hopen er, zoals steeds vele leden te mogen begroeten. Een gezellige babbel met collega's en/of opleiders is er uiteraard ook mogelijk!

Plaats van het gebeuren: Café "Dravershof" in Pepingen.

ZEKER NIET VERGETEN!!!

SVK Pajottenland organiseert zijn 8ste bakschiëting
Op vrijdag 9 april, zaterdag 10 april en zondag 11 april 2010

Locatie: de Zuunbeek, bij Daniël Cools
P. Vendelmansstraat 1A te 1600 Sint-Pieters-Leeuw

Wij rekenen zoals steeds op jullie voor kaartenverkoop!!!

Strengere refs zijn zegen

In België krijg je daar een rode kaart voor', zei Gui Polspoel woensdag op Prime, toen Nani de bal veroverde dankzij een tackle met twee voeten. Een paar seconden later kon de Portugees van Manchester United inrukken. Wie denkt dat er op de Engelse velden meer toegelaten is dan bij ons, heeft alleen naar de Mersey-derby gekeken. De (Belgische) arbitrage staat weer eens ter discussie. Vooral de spelers zijn boos. Onze scheidsrechters zijn te streng. Axel Witsel, Ronald Vargas en Karel Geraerts stonden om beurt aan de klaagmuur. Alle ex-scheidsrechters geven nochtans telkens weer hun opvolgers gelijk. 'Nogentig procent van de tackles die je op onze velden ziet, zijn foutloos', zei een scheidsrechtersopleider in *Terzake*. De spelers geloven echter dat ze het gelijk aan hun kant hebben omdat het Sportcomité in de drie aangehaalde gevallen de uitsluiting voldoende achtte. Zowel de spelers als de tuchtcommissies (het Beroepscomité is meestal nog elementer dan het Sportcomité) hebben het mis. Over de hele wereld hebben de referees de opdracht gekregen om het reglement strikt toe te passen. De FIFA heeft de voorbije jaren immers de schade opgemeten van te hard en wild spel.

BETER EEN RODE KAART DAN EEN GEBROKEN BEEN TE VEEL

Van voetballers die af en toe nadenken, zou je verwachten dat ze achter deze aanpak zouden staan. Op deze manier kan er lekker worden gevoetbald en is de kans op een ernstig letsel heel wat kleiner. Niet geblesseerd raken, zou de eerste zorg moeten zijn voor wie zijn brood moet verdienen met het voetbal. Of dromen onze spelers van matches zoals Everton-Liverpool, waar Marouane Fellaini een 'olifantenkenel' aan overhield? Heeft het geval Wasilewski dan niets geleerd en willen we dergelijke ingrepen ook in het jeugdvoetbal zien? Onze scheidsrechters fluiten beslist niet foutloos, maar we moeten er ons bij neerleggen dat zonder technische hulpmiddelen beter doen gewoon niet mogelijk is. En strenge arbiters zijn het probleem niet. Integendeel, ze zijn geen

vloek, maar een zegen. Club Brugge incasseerde zondag in Gent zijn vierde rode kaart in vijf wedstrijden. De wereld stond even op zijn kop. Adrie Koster vond de uitsluiting van Lestienne terecht, Michel Preud'homme vond het overdreven. Preud'homme had geen ongelijk. Lestienne had geen intentie de bal te spelen, maar zijn 'pootje lap' leek eerder een onschuldige kwajongensstreek. Veel kwalijker waren de tackles van Leye en vooral Coulibaly. De Luxemburger Hamer had een zeer ongelukkige avond, want hij zag ook nog twee strafschoppen voor AA Gent door de vingers. De ingrepen van Leye en Coulibaly zouden Geraerts en co. aan het denken moeten zetten. Beter een rode kaart dan een gebroken been te veel. Leve de onverbiddelijke refs, die de gangsters op noppen aanpakken. Ons voetbal zou er riant voorstaan als de arbitrage het grootste zorgenkind was. Het probleem van ons voetbal is dat de laatste kruimel fatsoen is verdwenen en dat er geen onderling respect meer bestaat. En dat iedereen dit normaal lijkt te vinden. De voorbije weken werd scheidsrechter Luc Wouters met de dood bedreigd omdat hij Vargas op Anderlecht uit het veld stuurde en maakte Karel Geraerts voor de volle tribunes duidelijk dat ref Bourdouxhe, die hem uitsloot, was omgekocht. Adrie Koster was telkens een voorbeeld van sereniteit en sportiviteit, maar Club Brugge had zijn fans tot redelijkheid moeten aanmanen en zijn speler de oren moeten wassen. Toppunt was dat het Sportcomité het gedrag van Geraerts met de mantel der liefde bedekte. Een speeldag voorwaardelijk is een lachertje voor iemand die de eerlijkheid van een scheidsrechter publiekelijk in vraag stelt. Het Sportcomité is wel boos – terecht overigens – als Charle-roi niet de scheidsrechter maar de o zo milde rechters voor schut probeert te zetten. De poging tot schrijftvervalsing gebeurde overigens onder de eindverantwoordelijkheid van voorzitter Abbas Bayat. Deze voorvechter voor volstrekte eerlijkheid in ons voetbal, vergeef me het cynisme, stelde dit weekeinde de fysieke paraatheid van scheidsrechter Flament en de

integriteit van Michel D'Hooghe in vraag. In dit voetballand, waar straffeloosheid heerst, kan dat allemaal. Het verongelijkte gejam van trainers, spelers en clubleiders moet ophouden. Als zij het even goed zouden doen als onze scheidsrechters was ons voetbal niet weggezakt naar de 63ste rang, maar hadden de Rode Duivels volgende zomer een mooie plek gekregen op het tuiffeestje van Nelson Mandela. Nu moet Frank De Bleckere alleen naar Madiba.

FRANÇOIS COLIN is communicatieverantwoordelijke voor de Belgisch-Nederlandse kandidatuur voor het WK 2018. Wekelijks geeft hij zijn eigenzinnige kijk op de voetbalactualiteit.

